

FILM
Tim De Cock is als laatavondwerker al meer dan twintig jaar veroordeeld tot films uitgesteld kijken bij daglicht. Als troost

recenseert hij ze, al van in de tijd van de bibberende VHS-tapes.

MUZIEK
Mirek Cerny studeerde klassieke muziek in Praag en vond in ons land zijn roeping als muziekjournalist. Hij was jurylid in

tal van internationale wedstrijden. Mirek lust alles van de klassieke kaart.

THEATER
Journalist Hans-Maarten Post zal eeuwig blijven zoeken naar schoonheid. Vroeger werd hij vooral blij van rockconcerten en

-cd's, dezer dagen vindt hij geluk in theater, dans en hedendaagse kunst.

MUZIEK
Een dag telt altijd uren te weinig voor journalist Jan Ruysbergh. Hij houdt van film en muziek, gaat op de koffie bij

wereldsterren en schrijft weleens een scenario voor een stripverhaal.

tival in het teken van migratie en mededogen

Deze krioelende mieren, een installatie van de Colombiaanse kunstenaar Rafael Gomezbarros, verwijzen naar de toevloed van werklustige migranten.

migratie- en vluchtelingenstromen van vandaag. En vanzelfsprekend komt daar, naast veel onmenselijkheid, een portie mededogen bij kijken. Maar dat was geen dwingend thema en er zijn gelukkig ook originele en meer speelse werken die een totaal andere richting uitgaan.

De kunstzomer van Watou verloor in de loop der jaren enkele stemmige locaties, maar de Douvieshoeve blijft een sterkhoudster in het parcours. Je vindt op deze grote boerderij meestal een aantrekkelijk aanbod. De blikvanger is dit keer de al genoemde beeldengroep *Conversation Piece* van Juan Muñoz, met zijn bizarre, vreemdende figuren. Daarnaast is er een hommage aan Patti Smith en een bekende film van Francis Alÿs.

De grote verrassing in de Douvieshoeve is *Casa Tomada*, een installatie met reusachtige mieren van de Colombiaanse kunstenaar Rafael Gomezbarros. Dit imposante werk roept het gevoel van een invasie op. Elke mier is een sculptuur die bestaat uit twee gietvormen

van menselijke schedels, met elkaar verbonden door takken.

"Mieren zijn voor mij een positief symbool", zegt Rafael Gomezbarros. "Zij staan voor werklust en een goede sociale organisatie. Maar natuurlijk besef ik wel dat zo'n grote kolonie mieren, die een hele ruimte lijkt te overweldigen, ook iets bedreigends heeft, zoals de toevloed van migranten in sommige landen. Mijn werk is vooral een uitnodiging om daarover na te denken en niet te blijven steken in primaire reacties."

Sensationeel

Nog een opvallende gast is de Nederlandse kunstenaar Roy Villevoey. Interessant, op het sensationele af, is zijn beeld van de haveloze jonge Hitler, die als dakloze rondzwierf in Wenen. Met dat werk, dat in een onopvallend gangetje van de Douvieshoeve staat opgesteld, stelt de kunstenaar vragen over een maatschappij die haar mislukkingen genadeloos opzichschuift. Tot er op een kwade dag een Hitler uit groeit.

Een kunstenaar van bij ons die sterk uitpakt, is Maen Florin. Zij legt zich de jongste tijd toe op expressieve koppen in keramiek, die ze *Commedia* noemt. Het zijn beelden van grote schoonheid, meestal gebaseerd op foto's of op *stills* van oude films. Vaak stralen ze een gevoel van melancholie en verstilling uit. Het is een sterk ensemble, waar je niet gauw op uitgekeken bent.

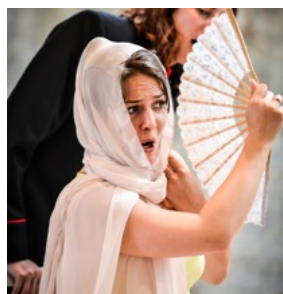
Dat niet alle keuzes op deze tentoonstelling even gelukkig zijn, is evident. Dat is zelden het geval op tentoonstellingen van levende kunst, die nog volop in beweging is. Maar is de tentoonstelling zo slecht dat ze het einde van de traditie in Watou onvermijdelijk maakt? Dat nu ook weer niet. Daarvoor is dit dorp in de Westhoek te bijzonder, het landschap te mooi en de samspraak tussen poëzie en beeldende kunst te rijk. Misschien is het gewoon tijd om even halt te houden en na te denken over een zinvolle manier waarop de traditie van Watou in deze tijd kan worden voortgezet.

M 'Mozart: Le Nozze di Figaro' Orchestre Royal de Chambre de Wallonie Gezien op 3 juli, Parktheater, Brussel Festival Mozartiade tot 9 juli

Genietbare Mozart

Met de Mozartiade in het Warandepark is Brussel een muziekfestival rijker. Zoals de roepnaam al verradt, staat Mozart centraal. Voor het startsalvo zorgde meteen de kas-kraker van het Oostenrijkse genie, zijn opera *Le Nozze di Figaro*.

De Bruiloft van Figaro, op het libretto van Lorenzo Da Ponte, ontstond in 1786 in Wenen. De Brusselse productie is geen hoogstandje, maar dankzij de steengoede zangers is het degelijk muziektheater. Regisseur Eric

Gobin situeert het verhaal in een tijdloze periode, het sobere eenheidsdecor oogt traditioneel en de kleurrijke kostuums zijn allesbehalve eenduidig. Het kamerorkest slaagt er niet in de luchtige sfeer van het stuk te respecteren, vooral door de dirigent die wel de maat slaat maar geen emotie overbrengt.

Maar bij de zangers zit het dus wel goed, onder meer door de rolverdeling. Er is veel talent bij jonge Belgische zangers. Zelfs de talrijke

homogene ensembles klinken verzorgd en de hoofdvertolkers zijn meer dan genietbaar, niet alleen als zangers, maar eveneens als acteurs. Verschillende van hen hebben al een internationale carrière: de Belg van Libanese afkomst Shadi Torbey in de titelrol, Laurent Kubla als de graaf Almaviva of Pauline Claes in de dankbare rol van Cherubino. Het grootste applaus was voor de sublieme Brusselse sopraan Cécile Lastchenko als Susanna. (Mirek Cerny)

Angst in het lijf

Wat de Tour De France is voor het wielrennen, is het Festival Van Avignon voor de theater- en danswereld. Hét evenement van de zomer, met een enorme internationale uitstraling. Ervoor uitgenodigd worden, blijft een geweldige eer. Dat de Vlaamse Lisbeth Gruwez door het festival zelfs gevraagd werd om een nieuwe voorstelling te maken, mag een bewijs zijn van de faam van de choreografe/danseuses.

We're Pretty Fuckin' Far From Okay is het sluitstuk van een trilogie, na *It's Going To Get Worse And Worse And Worse*, *My Friend* (2012) en *AH/HA* (2014), twee sterke voorstellingen die ervoor zorgden dat Gruwez overall enorm gewild is. Ze toont deze nieuwe - waarin ze focust op wat angst met een mens doet - vanaf 18 juli in Avig-

T 'We're Pretty Fuckin' Far From Okay' Lisbeth Gruwez/Voetvolk ★★★★★

non, maar afgelopen weekend bracht ze hem al een eerste keer op het Amsterdamse festival Julidans. Het stuk begint met twee mensen op een stoel, de geluidsband met een rustige ademhaling. Langzaam neemt de angst op de gezichten en in de bewegingen toe. Het ademen wordt heftiger en luider. Je denkt aan Hitchcocks *The Birds* en ziet later, in slow motion, een man en een vrouw die zich in paniek aan elkaar vastgrijpen. Een geheel dat op nieuw tot in elk detail verzorgd werd, maar dat net dat trapje hoger dat je verwacht, (nog) niet vindt. Volgend jaar te zien bij ons.

(Hans-Maarten Post)

M 'Solstice' Scala Universal/Atco ★★★★★

Scala viert feest

De broers Steven en Stijn Kolacny en hun meisjeskoor Scala vierden deze zomer hun twintigjarige jubileum en daar hoort een nieuw album bij met jawel, twintig covers van iconische nummers waar ze hun eigen Scalastempel op zetten. Dat doen ze de ene keer al verrassender dan de andere. *Sweet Dreams (Are Made of This)* heeft in de versie van de Eurythmics toch meer pit, en ook bij Phil Collins' *In the Air Tonight* missen we wat peper in het gat. *All of Me* van John Legend klinkt loepzuiver, en Michael Jacksons *Dirty Diana* bloeit halverwege mooi open. Ook

van *The One I Love* (oorspronkelijk van R.E.M.) zijn we fan en Sheryl Crow's *Strong Enough* blijft meer dan overeind. Scala slaagt er zowaar ook in het plastic laagje van de monsterhit *Barbie Girl* van de Deense groep Aqua af te schrapen.

Twintig nummers is misschien wat veel van het goede in deze periode van het jaar, maar in de kerstperiode zal *Solstice* zeker beter tot zijn recht komen. (Jan Ruysbergh)

TIENEN www.suikerrock.be

THE KIDS
THE SORE LOSERS ZORNIK DEEP PURPLE 29.07

NOEMIE WOLFS BILLIE ALICE ON THE ROOF
TOURIST LEMC BALTHAZAR DEUS 30.07

DE BENDE & MEGA MINDY PRINSESSIA
BANDITS EMMA BALE STAN VAN SAMANG
THE CORRS MARCO BORSATO 31.07